5de. JAARGANG. CURAÇAO DEN 19n MEI 1888. N° 229

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN [illegible]TERMAAI, N° 129.
UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Cº
17. BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

PINKSTEREN.

—o—

Wat ,éene verandering, welk een omkeer heeft er plaats gehad in het hart der Apostelen! Van waar die liefde, die sterke liefde voor hun Goddelijken Meester, die ijver voor de eer van Christus, van waar die gloed, dat vuur in hun woorden, die moed en onversaagdheid, waarmede zij 't bestaan durven den strijd te aanvaarden met geheel de wereld? Hoe te verklaren die bovenaardsche kracht, die in hun woord ligt, waardoor volken en rijken geschokt worden en in aanbidding neêrvallen voor God, die tot dan toe helaas! nog zoo weinig gekend, vereerd en gediend werd? Niet in de school der wijzen, aan de voeten des leermeesters hebben zij die kennis en wijsheid opgenomen, — geen eigen oefening of stoffelijke kracht heeft hen gevormd,— o, neen, het was de kracht Gods, de kracht des Geestes die op den Pinksterdag op hen afdaalde en hen vervulde, — die bovenaardsche kracht heeft hen vervormd en veredeld, die kracht heeft hen machtig gemaakt, om zich te kunnen stellen tegenover een gansch bedorven wereld, en aan die wereld een leer te verkondigen, welke zij tot dan toe nooit gehoord had en die al hare beginselen oordeelde en veroordeelde.

Wel moest 't bewondering vragen, die arme visschers van Galilea hun stem te hooren verheffen tegenover den trots der fiere Romeinen, en hen onverschrokken te hooren zeggen, dat hunne goden dien zij dienden, ijdel en machteloos waren, dat Jezus, dien Jeruzalem gekruist had, de waarachtige redder der volkeren was, en dan die uitverkorenen als overwinnaars, niet door het zwaard maar door het woord, bekracht door den H. Geest, over de wereld te zien heengaan. Er was geen Petrus meer, die op de stem eener dienstmaagd Zijn Meester verloochende; er werd geen Thomas meer gevonden, wiens geloof niet vast genoeg, nog teekenen vroeg, voor de waarachtigheid van Jezus' opstanding; allen geloofden, en hebben 't beleden en betuigd tot in den dood toe, dat Jezus de Verlosser, hun oppermachtige Heer en Koning was.

Niet een enkel oogenblik nog in hun leven, zijn zij hun dierbaren Meester ontrouw geweest. Overal en geheel hun leven door, hebben zij God alleen gediend en voor Hem geleefd; bijna allen hebben hun leven geofferd, ten bewijze van gehechtheid aan den liefdevollen Jezus.

Zoo openbaarde zich de kracht van den H. Geest, die door Christus aan Zijne stichting, de H. Kerk beloofd, vijftig dagen na de glorievolle Verrijzenis van den Godmensch, over de Apostelen neerdaalde, en tot op den dag van heden nog, onze Moeder de de H. Kerk steunt en versterkt.

't Moge al niet op eene zichtbare wijze gebeuren gelijk op het eerste Pinksterfeest, dat de kracht Gods op de Kerk neerdaalt, op eene kennelijke wijze nochtans werkt die kracht in de Kerk meer dan achttien eeuwen lang. Van de eerste stonde af dat de H. Kerk zich in het openbaar vertoonde, met de Goddelijke zending toegerust, waardoor Zij wonderen verrichtte in woord en daad, van de eerste ure af dat de Apostelen de zaal te Jerusalem verlieten, vervuld van den H. Geest, en een diep bedorven wereld intraden om daar te midden van barbaarschheid en zedebederf de leer des heils te prediken, van af die stonde en die ure heeft de kracht en macht van God uitgeschenen in het Rijk der waarheid, in de Katholieke Kerk, en wel zoo klaar en duidelijk, dat iemand ziende blind moet zijn, die den bovenaardschen glans niet bemerkt, die haar omgeeft tot op dezen dag toe. Welk eene zegepraal, en op wat wonderbare wijze is er niet dikwijls door de Kerk en hare bedienaren behaald! Wanneer 't scheen dat Zij den ondergang nabij was, dan op eens verhief Zij Zich zegevierend voor het oog der wereld. En waarom, en waardoor? De H. Geest verlichtte, bezielde en steunde haar.

Onmiddellijk na het plechtig oogenblik dat de Vertrooster op de Apostelen was afgedaald, zien wij uit het land van Judea eenige weinige onbeschaafde menschen voorttrekken, zonder fortuin, zonder rang, zonder naam, zonder aanzien in het oog der wereld. Bartholomeus gaat onverschrokken de bevrozen streken van het Noorden binnen, Thomas dringt tot in het midden der verwijfde volken van het Zuiden door, Jacobus wandelt door de barbaarsche landen van het uiterste Westen, en Petrus en Paulus treden de Keizerlijke stad binnen om daar het werk der bekeering van die ontelbare en bedorven bevolking aan te vangen, allen gaan kalm en vol vertrouwen hun opgelegde zending beginnen, enkel en alleen gewapend met de wondergaven des H. Geestes, die in haar volheid aan hen geschonken waren. Wanneer later de H. Belijders door hun moed en wilskracht, opgewekt door liefde voor hunne eigene Zaligheid, door ijver voor de eer van God, bewondering vragen van geheel de wereld, dan erkennen wij daarin de wonderbare kracht van den H. Geest, die hen sterkte en volmaakte zoodat hun edele levensdaden een schouwspel waren, Engelen en menschen waardig. Als Vorsten en Koningen dezer aarde aan den voet des altaars kwamen, om daar hunne diademen neder te leggen en daarvoor het ootmoedig kloosterkleed aan te nemen, en zich dan voor het overige van hun leven aan den dienst van God toewijdden, dan geschiedde dit alleen, omdat zij gedreven werden door den geest Gods.

In de maagden, die met grootmoedigheid van ziel aan de wereld en haar grootheid vaarwel zeggen, en van iedere liefde afstand doen behalve voor Één, die niet van deze aarde is, —in haar zien wij het woord bewaarheid der H. Schrift dat door God "het zwakke wordt uitverkozen om het sterke te beschamen." Door de macht van God, door de kracht des Geestes heeft ook de Christen Martelaar alles geleden en verduurd, zooveel zelfs en op die wijze, dat 't voor een gewoon menschelijk begrip onbegrijpelijk is, en alleen door eene geloovige erkentenis van Gods Almacht in hen werkend, kan verklaard worden.

Kortom, ten allen tijde, van de eerste eeuwen af tot op dezen dag toe, overal waar de woorden des eeuwigen levens verkondigd werden en weerklank vonden in wel bereide harten, daar is 't immer gebleken, dat Christus' belofte in vervulling gegaan is en Zijn Kerk en hare ledematen geleid en bewaard worden door den H. Geest. Zelfs in haar martelaarskleed verheft Zij Zich nog in onze dagen midden onder de volken, en in de grootste stormen en bij de hevigste aanvallen, — wij zelf zijn er getuigen van geweest, — wordt Zij bewaakt en geleid door den Geest van waarheid, door den Geest van sterkte. Nog straalt zijn licht, nog leeft zijn liefde, nog klinkt zijn woord.

Meer dan ooit is 't nu nog noodig dat de lichtstraal des H. Geestes uit den Hemel dale en dóórdringen tot in alle standen en kringen der maatschappij. Met forscher drang, met grooter vertrouwen dan ooit, ga dan op dezen feestdag de smeekbede omhoog:

"Kom schepper, kom o H. Geest."

——(o)——

PENTECOSTES.

——o——

Ultimo palabranan, koe nos Redentor Divino a papia coe Su apostelnan despues di Su resurreccion, tabata un repitición di e solemne promesa, koe El a haci te tres be den e discurso di despedida, e discurso sublime i conmovedor koe El a dirigi na Su apostelnan promé koe Su morto. E promesa tabata é di mandamentoe di Spiritu Santoe. "Boso lo ricibi,"—Hesus dici, consolando Su apostel afligidonan—,,boso lo ricibi forza di Spiritu Santoe, koe lo baha riba boso, i boso lo ta mi testigonan den Jerusalem i den henter Judea i Samaria, i te na fin di mundoe."

Fiel na palabra di nan Senjor, koe a subi na Cieloe i koe a manda nan "no retira for di Jerusalem, nan a bolbe bai for di ceroe di Olyfi na Jerusalem atrobe; despues nan a bai den nan sala principal, caminda nan tabata biba....i nan toer tabata den oracion, huntoe coe mohénan, i coe Maria, Mama di Hesus, i coe Su rumannan." Cuarenta dia despues di resurreccion di Senjor a jega; dianan di Pentecostes di Hudioenan a cumpli; "nan toer tabata huntoe den e mes lugá. I di ripiente un boroto a bini for di Cieloe, manera un bientoe duroe koe ta lamta, i a jena henter cas na oenda nan tabata sinta. I a parce na nan diferente lenga, manera di candela, koe a para riba cada un di nan. I toer a bira jená coe Spiritu Santoe i nan a cuminsa papia diferente lenga, segun Spiritu Santoe tabata duna nan pa papia."

I toer a bira jená coe Spiritu Santoe; promesa di Dios-Hende tabata cumplí; Tata a manda Consolador, "koe lo keda coe nan te den eternidad;" Spiritu di verdad a baha riba i den nan; e Spiritu, "koe lo sinja nan toer cos i haci nan corda toer lo ke Cristoe a papia coe nan;" e Spiritu, "koe, salir for di Tata, lo duna testimonio di Jioe."

¿I pa kende e testimonio-ai lo ta duná?. Pa henter mundoe; pasobra predica doctrina di Cristoe na toer pueblo di mundoe, tabata promé i di mas haltoe deber koe Legislador Divino di Testamento Nobo a pone riba apostelnan. E tes-

negadó i distructor di teología protestant di tempoe despues.

Lastima numa koe e sentencia a sali masjá débil, pasobra e huez mes—esaki sea observá di paso — no tabata sintié é mes inocente den lo ke é ta condena. No ta nos, ma un historiador protestant, J. H. Kurtz, ta duna e siguiente huicio riba e Neander di tantoe influencia, koe te ainda ta semper honrá cerca Protestantnan : "Neander tabata un teólogo asina enteramente sentimental, koe su crítica tambe no ta sino un crítica di sintimentoe ; esaki no ta mustrá di un manera *mas insoportable* i *caprichoso* na ningun otro lugá manera den su opinion riba boeki históriconan di Testamento Nobo, na oenda é *ta bai i bini continuamente* den *legitimidad i falsedad*, den *historia* i *tradicion di pueblo*."

Ma Luther caba, koe sin embargo tabata haja den Bijbel é único medio di salvacion, a juda e crítica destructor mucho, i hasta reconocé den principio, pasobra é mes a papia i skirbi coe un tono di profundo desprecio riba diferente boeki di Santa Escritura, nengando di reconoce Revelacion di San Juan como un inspiración di Dios. Ora hasta Luther i Neander a trata asina coe Bijbel, no ta di stranja, koe e homber superficialnan di e pretendido ilustración di siglo pasá a peca di un manera di mas trivial contra Santa Escritura. Foi Luther p'aki protestant-splicadónan di Escritura a dirigi nan atakenan contra autenticidad di boeki históriconan di Testamento Nobo. Ma esai no tabata un lucha hací segun un plan fiho. No, e atakadónan tabata duna prueba di un desunion sin comparacion. Cada succesor tabata condena toer su antecesornan i zundra nan pa destructor ignorante.

Kende koe ataca autenticidad i veracidad di boekinan di Testamento Nodo, meste ataca tambe persona i obra di nos Salvador divino, di Kende e boekinan ta trata.

Asina den siglo II caba nos ta haja un pagano Celsus, koe, den su boeki titulá : *Verbum verum* ta renega historia di Evangelistanan, pasobrá nan ta funda riba mentira di Cristoe i Su discipulonan. Den e mes boeki Celsus ta haci un cuadro di personalidad di nos Redentor, koe ta completamente na contradiccion coe imagen di Hesus, manera Santa Escritura ta pinté.

Mentiranan di e pagano-ai tabata muchoe be repetí despues pa cristiannan koe a bira incrédulo, bao di un forma na apariencia mas moderá.

Di un modo di mas desvergonzá hombernan di Racionalismo i di „ilustracion" di siglo pasá a lamta contra Persona i milagronan di Hesus. Un célebre Doctor Bahrdt, di Halle, por ehemplo, a presenta nos divino Salvador no directamente como un ganjadó, manera Celsus a haci, ma si como representante ridículo di su propia ilustración altamente superficial. Profesor i sjapero na mes tempoe, Dr. Bahrdt tabata papia coe su discipulonan na mesa di cerbez, jamando Cristoe "e Naturalista di mas grandi i predicadó di Naturalismo", "e promé verdadero mazón."

Caminda Dr. Bahrdt ta mas ridículo koe na ningun otro, ta caminda é ta pretende di explica *milagronan* di Cristoe. Segun é, Cristoe tabata cura ciegonan, coe remedi koe el a haja na Persia. E mucha homber di Naim koe Cristoe a lamta foi morto no tabata morto sino foi dje, i Cristoe a lamté coe kanfer. Na e casamentoe di Cana Cristoe a ganja donjonan di cas, koe tabata burachi, koe El a troca awa na binja, i E no a haci nada mas koe pone na mesa un binja desconocí koe El a trece. Ora Cristoe tabata camna riba lamá, Su discipulonan no a mira koe E tabatin un tabla bao di su pia. E milagro di duna pam na cincoe mil hende no ta, sino koe p'adilanti Cristoe a laga sconde un cantidad grandi di pam den un spelonk aicerca. Milagronan di Cristoe su Transfiguracion, Resurreccion, i Ascencion ta prueba di mas bunita di bruha.

Ata huicio di Dr. Bahrdt, e homber, kende su nomber, den su tempoe, tabata den boca di toer hende. Hende, koe kere lo ke Dr. Bahrdt ta bisa, ta lubida solamente un cos, esta: koe semehante esplicacion ta mas milagroso ainda i por consiguiente mas difícil pa kere, koe e milagronan mes.

Despues di Dr. Bahrdt a sigui un hopi scirbidó mas contra Persona i milagronnn di Cristoe, ma si nos tira un bista riba nan scirbimentoenan, nos ta haja toer, un na contradiccion coe otro. Manera a sosode coe n'e antiguo falsificadó di hisioria, Celsus, asina mes a sosode coe esnan koe a siguié. E scirbidónan di despues a lamta sin respeto i sin compacion contra e bieuwnan, tratando di destrui nan doctrina. E'gran Dr. *Bahrdt*, asina conocí i glorificá den su tempoe, a bira pronto causa di mofa.

Lessing i *Neibuhr* caba a bin renega doctrinanan di *Reimarus*, koe tabata succesor di *Bahrdt*. E racionalista di siglo XIX, *Schwarz*,— un tumá foi hopi — ta mustra miseria di conocementoe i é ta ridiculisa su propio tatanan, racionalistanan di siglo XVIII. En cambio *Paulus* ta bolbe bin defende e racionalistanan i é ta carga coe n'e *verduqonan* di un manera terribel. Toer hende i na toer lugá a excomulga *Strauss*, mientras di su parti é ta ridiculisa *Schleiermacher*, *Schenkel* i toer otro. Hombernan di School di Tübingen ta acusa nan antagonistanan claramente di ignorancia i falta di conocementoe cientifico, i nan ta jama *Rénan* — akiden *Strauss* ta di mes opinion — un Frances superficial, scirbidó di novela. *Rénan* ta vingué zundrando nan pa "hende sin táctica ni forma", mientras *Ewald* ta papia di nan *ferocidad bestial*. Ewald ta haja su castigoe cerca Schwarz, koe ta papia di "un pasion sin límite di e homber koe ta haci é mes un dios." *Hase* ta haci un guerra di morto ó bida contra hombernan di Tübingen, pa despues é caba coe n'é mes, manera *Strauss* tambe a haci. *Hengstenberg*,' di mas orthodox bao di orthoboxnan, ta kibra su panja manera un otro patriarca, pa blasfemianan di su companjero racionalistanan, koe é ta trata di "predicadónan di demonio i Iscariothnan." Esakinan no kier ta menos i nan ta tira na su cara su "deseo di persecusion", su "fanatismo revolucionario" i toer otro sorto di ambicion.

Asina e destruccion den protestantnan ta sigui continuamente: i sin embargo cada un di e predicadónan ta pretende di ta infalible. Un comedia askeroso: ata lo ke., examen liber," koe Protestantnan ta grita tantoe coe n'é, ta produci. Di e manera-ai Protestantismo, den un furia feroso, ta anikila su mes jioenan.

Verdaderamente no tin necesidad pa nos refuta e diferente atakenan di Protestantismo contra bida di Hesus den toer nan pormenores.

Nan historia mes ta nan mihó refutacion. Manera un strea briljante, asina un suposicion mentiroso di historia ta lamta orguljoso i soberbio i é ta ciega hopi bista coe su brilljo falsoe ; ma pronto é ta stroba coe otro den su curso i é ta desaparece, é ta cai den tiniebla p'é duna lugá na un segundo, koe pronto atrobe meste sconde pa un tercero, un cuarto. Mientras tantoe, verdad di fe den Dios-Hende Hesu Cristoe, manera E ta pintá den boekinan di Testamento Nobo, ta para cla i firme na cieloe di Iglesia Católica, manera solo di merdia na firmamento.

(*E ta sigui*).

NOTICIA

Fiesta di Emancipacion.

Preparacion pa e fiesta anunciá di 1° di Juli ta sigui di tal manera koe mas i mas público por spera koe e dia grandi lo ta dignamente celebrá.

Comisionnan encargá coe colectamentoe di placa, koe no a caba nan trabao ainda, tin reuní caba mas di fl 1.700. Considerando pa e entusiasmo, coe cual jioenan di Curaçao koe ta na foi tera a acohe e pidimentoe hací na nan pa contribui na celebracion di 25 aniversario di Emancipacion, ta di spera koe nan tambe lo contribui ricamente, i ta sigur koe pa falta di fondo e fiesta lo no keda deslucí.

Programa di festividadnan koe lo tin e dia-ai tabata presentá den un reunion koe tabatin Dia Sabra pasá. Aceptá pa miembronan di comité organizadó di *Fiesta Willem III*, e programa tabata mandá awe, segun nos ta informá, na Excelentísimo Senjor Gobernador pa su aprobacion.

Fiestanan di 8 di Mei.

Dia Martis pasá por ta jamá un dia di fiesta pa Curaçao. Mainta tempran caba toer forti, toer barco den haf, toer consulado tabata adorná coe tricolor holandes i bandera di nan respectivo nacion. Pa ocho ora i mei tabatin dilanti di Stadhuis un warda di honor formá di militar i schutterij. E mes ora miembronan di Koloniale Raad a reuni i poco despues Senjor Procureur-General Mr. Sol C. Henriquez, na representacion di Excelentísimo Gobernador, koe pa causa di un indisposicion no por a asisti na habrimentoe di Koloniale Raad, a presenté meimei di dos ajudantenan di Gobernador i el a subi Stadhuis, na oenda un comision di tres miembro a acompanjé te den sala di reunion. Asina el a ocupa puesto di President, el a manifesta koe indisposicion di Gobernador ta impidi Su Excelencia di presidi e acto solemne i el a lesa un discurso, den cual ta worde duná un exposicion cortico di estado sanitario i financiero di Colonia Curaçao durante anja pasá. Manera costumber, e exposicion ta favorable i toer cos ta bon. Despues koe Sr. Henriquez, na nomber di Sr. Gobernador a declara Koloniale Raad habrí pa sesion di un anja nobo, el a retira for di Stadhuis bao di zona di *Wien Neêrlandsch Bloed* i 11 tiroe di cajon.

Poco atras tabatin un otro fiesta, esta: habrimentoe di brug pa uni Punda coe Otrobanda. Aki tambe Sr. Gobernador tabata representá pa Sr. Henriquez, kende, despues di un discurso di Domi Hamelberg, a jama e brug nobo, semper na nomber di Sr. Gobernador, *Koningin Emma der Nederlanden*.

Ora toer ceremonianan di inauguracion a caba i koe público tabatin libertad pa pasa riba brug, tabata un verdadero gusto pa hende a mira com di golpi henter pueblo, nos por bisa, a subié. E mes circunstancia-aki por ta citá como un prueba di construccion fuerte di brug *Emma*, koe a wanta un peso di por lo menos 3.000 hende riba djé sin koe na bista su zakmentoe tabata notá. Sr. Smith, donjo di brug, i su invitadonan a pasa na cas di Sr. P. de Gorter, na oenda diferente glas di champanja tabata bebé riba bon éxito di e empresa grandi. Lo ke ta pueblo a probecha bon di brug te dia Huebes koe pasasji tabata por nada.

Un observacion koe nos a tende i koe nos tambe ta haci contra brug, ta e tantoe tempoe koe meste tuma pa habrié i ceré. Nos no ta duda koe Mr. Smith, como *yankee*, lo mira koe pronto e kehamentoe-ai muri.

Nos no kier drenta aki na defini ki maloe ó ki bon brug *Emma* lo reporta na Curaçao, pa motiboe koe e cuestion principal, koe ta poncheronan, tin su *pro* i *contra*, ma sigur ta, koe, gracias na Mr. Smith su espíritu americano, nos isla a gana un paso grandi riba caminda di progreso.

ADVERTENTIEN.

5de. JAARGANG. CURAÇAO DEN 19n MEI 1888. N° 229

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN ...TERMAAL. N° 129.

UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Co
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

PINKSTEREN.

—o—

Wat éene verandering, welk een omkeer heeft er plaats gehad in het hart der Apostelen! Van waar die liefde, die sterke liefde voor hun Goddelijken Meester, die ijver voor de eer van Christus, van waar die gloed, dat vuur in hun woorden, die moed en onversaagdheid, waarmede zij 't bestaan durven den strijd te aanvaarden met geheel de wereld? Hoe te verklaren die bovenaardsche kracht, die in hun woord ligt, waardoor volken en rijken geschokt worden en in aanbidding neêrvallen voor God, die tot dan toe helaas! nog zoo weinig gekend, vereerd en gediend werd? Niet in de school der wijzen, aan de voeten des leermeesters hebben zij die kennis en wijsheid opgenomen, — geen eigen oefening of stoffelijke kracht heeft hen gevormd,— o, neen, het was de kracht Gods, de kracht des Geestes die op den Pinksterdag op hen afdaalde en hen vervulde, — die bovenaardsche kracht heeft hen vervormd en veredeld, die kracht heeft hen machtig gemaakt, om zich te kunnen stellen tegenover een gansch bedorven wereld, en aan die wereld een leer te verkondigen, welke zij tot dan toe nooit gehoord had en die al hare beginselen oordeelde en veroordeelde.

Wel moest 't bewondering vragen, die arme visschers van Galilea hun stem te hooren verheffen tegenover den trots der fiere Romeinen, en hen onverschrokken te hooren zeggen, dat hunne goden dien zij dienden, ijdel en machteloos waren, dat Jezus, dien Jeruzalem gekruist had, de waarachtige redder der volkeren was, en dan die uitverkorenen als overwinnaars, niet door het zwaard maar door het woord, bekracht door den H. Geest, over de wereld te zien heengaan. Er was geen Petrus meer, die op de stem eener dienstmaagd Zijn Meester verloochende; er werd geen Thomas meer gevonden, wiens geloof niet vast genoeg, nog teekenen vroeg, voor de waarachtigheid van Jezus' opstanding; allen geloofden, en hebben 't beleden en betuigd tot in den dood toe, dat Jezus, de Verlosser, hun oppermachtige Heer en Koning was.

Niet een enkel oogenblik nog in hun leven, zijn zij hun dierbaren Meester ontrouw geweest. Overal en geheel hun leven door, hebben zij God alleen gediend en voor Hem geleefd; bijna allen hebben hun leven geofferd, ten bewijze van gehechtheid aan den liefdevollen Jezus.

Zoo openbaarde zich de kracht van den H. Geest, die door Christus aan Zijne stichting, de H. Kerk beloofd, vijftig dagen na de glorievolle Verrijzenis van den Godmensch, over de Apostelen neerdaalde, en tot op den dag van heden nog, onze Moeder de de H. Kerk steunt en versterkt.

't Moge al niet op eene zichtbare wijze gebeuren gelijk op het eerste Pinksterfeest, dat de kracht Gods op de Kerk neerdaalt, op eene kennelijke wijze nochtans werkt die kracht in de Kerk meer dan achttien eeuwen lang. Van de eerste stonde af dat de H. Kerk zich in het openbaar vertoonde, met de Goddelijke zending toegerust, waardoor Zij wonderen verrichtte in woord en daad, van de eerste ure af dat de Apostelen de zaal te Jerusalem verlieten, vervuld van den H. Geest, en een diep bedorven wereld intraden om daar te midden van barbaarschheid en zedebederf de leer des heils te prediken, van af die stonde en die ure heeft de kracht en macht van God uitgeschenen in het Rijk der waarheid, in de Katholieke Kerk, en wel zoo klaar en duidelijk, dat iemand ziende blind moet zijn, die den bovenaardschen glans niet bemerkt, die haar omgeeft tot op dezen dag toe. Welk eene zegepraal, en op wat wonderbare wijze is er niet dikwijls door de Kerk en hare bedienaren behaald! Wanneer 't scheen dat Zij den ondergang nabij was, dan op eens verhief Zij Zich zegevierend voor het oog der wereld. En waarom, en waardoor? De H. Geest verlichtte, bezielde en steunde haar.

Onmiddellijk na het plechtig oogenblik dat de Vertrooster op de Apostelen was afgedaald, zien wij uit het land van Judea eenige weinige onbeschaafde menschen voorttrekken, zonder fortuin, zonder rang, zonder naam, zonder aanzien in het oog der wereld. Bartholomeus gaat onverschrokken de bevrozen streken van het Noorden binnen, Thomas dringt tot in het midden der verwijfde volken van het Zuiden door, Jacobus wandelt door de barbaarsche landen van het uiterste Westen, en Petrus en Paulus treden de Keizerlijke stad binnen om daar het werk der bekeering van die ontelbare, en bedorven bevolking aan te vangen, allen gaan kalm en vol vertrouwen hun opgelegde zending beginnen, enkel en alleen gewapend met de wondergaven des H. Geestes, die in haar volheid aan hen geschonken waren. Wanneer later de H. Belijders door hun moed en wilskracht, opgewekt door liefde voor hunne eigene Zaligheid, door ijver voor de eer van God, bewondering vragen van geheel de wereld, dan erkennen wij daarin de wonderbare kracht van den H. Geest, die hen sterkte en volmaakte zoodat hun edele levensdaden een schouwspel waren, Engelen en menschen waardig. Als Vorsten en Koningen dezer aarde aan den voet des altaars kwamen, om daar hunne diademen neder te leggen en daarvoor het ootmoedig kloosterkleed aan te nemen, en zich dan voor het overige van hun leven aan den dienst van God toewijdden, dan geschiedde dit alleen, omdat zij gedreven werden door den geest Gods.

In de maagden, die met grootmoedigheid van ziel aan de wereld en haar grootheid vaarwel zeggen, en van iedere liefde afstand doen behalve voor Één, die niet van deze aarde is, —in haar zien wij het woord bewaarheid der H. Schrift dat door God "het zwakke wordt uitverkozen om het sterke te beschamen." Door de macht van God, door de kracht des Geestes heeft ook de Christen Martelaar alles geleden en verduurd, zooveel zelfs en op die wijze, dat 't voor een gewoon menschelijk begrip onbegrijpelijk is, en alleen door eene geloovige erkentenis van Gods Almacht in hen werkend, kan verklaard worden.

Kortom, ten allen tijde, van de eerste eeuwen af tot op dezen dag toe, overal waar de woorden des eeuwigen levens verkondigd werden en weerklank vonden in wel bereide harten, daar is 't immer gebleken, dat Christus' belofte in vervulling gegaan is en Zijn Kerk en hare ledematen geleid en bewaard worden door den H. Geest. Zelfs in haar martelaarskleed verheft Zij Zich nog in onze dagen midden onder de volken, en in de grootste stormen en bij de hevigste aanvallen, — wij zelf zijn er getuigen van geweest, — wordt Zij bewaakt en geleid door den Geest van waarheid, door den Geest van sterkte. Nog straalt zijn licht, nog leeft zijn liefde, nog klinkt zijn woord.

Meer dan ooit is 't nu nog noodig dat de lichtstraal des H. Geestes uit den Hemel dale en dóórdringen tot in alle standen en kringen der maatschappij. Met forscher drang, met grooter vertrouwen dan ooit, ga dan op dezen feestdag de smeekbede omhoog:

"Kom schepper, kom o H. Geest."

—(o)—

PENTECOSTES.

—o—

Ultimo palabranan, koe nos Redentor Divino a papia coe Su apostelnan despues di Su resurreccion. tabata un repitición di e solemne promesa, koe El a haci te tres be den e discurso di despedida. e discurso sublim i conmovedor koe El a dirigi na Su apostelnan promé koe Su morto. E promesa tabata é di mandamentoe di Spiritu Santoe. "Boso lo ricibi,"—Hesus dici, consolando Su apostel afligidonan—„boso lo ricibi forza di Spiritu Santoe. koe lo baha riba boso, i boso lo ta mi testigonan den Jerusalem i den henter Judea i Samaria, i te na fin di mundoe."

Fiel na palabra di nan Senjor, koe a subi na Cieloe i koe a manda nan "no retira for di Jerusalem, nan a bolbe bai for di ceroe di Olyfi na Jerusalem atrobe; despues nan a bai den nan sala principal, caminda nan tabata biba....i nan toer tabata den oracion, huntoe coe mohénan, i coe Maria, Mama di Hesus, i coe Su rumannan." Cuarenta dia despues di resurreccion di Senjor a jega; dianan di Pentecostes di Hudioenau a cumpli; "nan toer tabata huntoe den e mes lugá. I di ripiente un boroto a bini for di Cieloe, manera un bientoe duroe koe ta lamta, i a jena henter cas na oenda nan tabata sinta. I a parce na nan diferente lenga, manera di candela, koe a para riba cada un di nan. I toer a bira jená coe Spiritu Santoe i nan a cuminsa papia diferente lenga, segun Spiritu Santoe tabata duna nan pa papia."

I toer a bira jená coe Spiritu Santoe; promesa di Dios-Hende tabata cumplí; Tata a manda Consolador, "koe lo keda coe nan te den eternidad;" Spiritu di verdad a baha riba i den nan; e Spiritu, "koe lo sinja nan toer cos i haci nan corda toer lo ke Cristoe a papia coe nan;" e Spiritu, "koe, salir for di Tata, lo duna testimonio di Jioe."

¿I pa kende e testimonio-ai lo ta duná? Pa henter mundoe; pasobra predica doctrina di Cristoe na toer pueblo di mundoe, tabata promé i di mas haltoe deber koe Legislador Divino di Testamento Nobo a pone riba apostelnan. E tes-

timonio-ai nan lo selja coe nan sanger i for di nan sanger lo nace otro testigoe, koe lo afirma otro palabra di nos Redentor: "Lo Mi ta coe boso te na fin di mundoe."

En verdad, bahamentoe di Spiritu Santoe tabata proclamacion solemne di Lei di Testamento Nobo; coe n'esai Santa Iglesia, fundá den sanger precioso di Salvador, a worde habrí pa Hudioe i pa Paganonan; toer mester a drenté, pasobra Cristoe a muri pa toer, pasobra Spiritoe Santoe a baha pa toer, papiando den apostelnan' lenganan di toer nacion, pa koe toer tabatin parti den gracianan, koe Spiritu Santoe a basja den nan coerazon.

Esai ta significacion sublime di e gran fiesta di Pentecostes. Laga nos contenta nos anto riba e dia santoe, riba cual e mes Spiritu lo jena nos coe su sjete don celestialnan, koe durante casi diez-nuebe siglo a consola, fortifica i santifica coerazon di toer Catolica crejente. P'esai anto laga nos uni nos den spiritu coe n'e escogidonan di promé dia di Pentecostes cristian, i laga nos implora huntoe coe nan, koe Spiritu Santoe — den nos tempoe-aki di incredulidad tambe — "troca cara di mundoe."

——o——

CURACAO 17 MEI 1888.

Jl. maandag was hier het telegrafisch bericht uit La Guayra ontvangen, dat de „Oranje-Nassau" waarop Mgr. Joosten en zijne reisgezellen zich bevonden, dienzelfden avond van daar zou vertrekken en dan haar reis voortzetten naar Curaçao. Gevolgelijk, naar gewone berekening, zou de stoomboot hier Woensdagmorgen in de vroegte arriveeren. Iedereen was dus voorbereid, allen waren in afwachting. Men kan 't zich alzoo denken hoe reeds bij de eerste morgenschemering menige blik gericht was naar den Oostkant, van waar de boot zou aankomen. Nauwelijks dan ook was in de verte eene boot te onderkennen of aanstonds ging 't van mond tot mond dat Mgr. in aantocht was. Natuurlijk waren er nu in een oogenblik duizenden en duizenden op de been en schaarden zich aan den waterkant; vooral aan den kant van de "Poenda" was 't een ongekende drukte en beweging; 't stond daar man aan man, allen in gespannen verwachting, opgetogen van blijdschap dat nu eindelijk het uur was aangebroken waarop zij hun Bisschop zouden mogen begroeten. Toch werd hun geduld nog eenigen tijd op de proef gesteld, daar eerst een Engelsche boot, die voor de haven lag, moest binnengeloodst worden. Hiermede kon een uur tijds verloopen zijn, toen de „Oranje Nassau" vrije vaart vond en de haven kwam binnenstoomen.

Om reden dat de boot kruid geladen had, werd deze niet aanstonds op hare gewone aanlegplaats gebracht, maar moest men doorvaren tot in het Schottegat.

Pas was het stoomschip daar geankerd, of de Hoog Eerw. Heer Mgr. Kieckens, die op eene vriendelijke uitnoodiging van den Hoog-Ed. Gestrengen Heer Gouverneur had plaats genomen in een stoombarkas, om daarmede Zijne Doorl. Hoogwaardigheid af te halen, ging aan boord om Mgr. het eerst te groeten en welkom te heeten op Curaçao.

Toen nu Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid vergezeld van de Hoog Eerw. Heeren Mgr. Kieckens en Mgr. Frederiks aan wal waren gekomen, stond daar een rijtuig gereed dat hen naar de St. Anna-kerk zou brengen.

De straat van den waterkant naar de Kerk was bezaaid met menschen, die allen, even opgewekt natuurlijk, de eerste zegen voor zich wenschten te ontvangen van den nieuwen Prelaat. „Biba nos Obispoe nobo," klonk 't hier onder de menigte, en door eene onafzienbare rij van Katholieken werd die vreugdekreet eenstemmig herhaald.

Aan de hoofddeur der Kerk werd Mgr. opgewacht door een talrijke priesterschaar, die hem daar ontvingen volgens het Kerkelijk ceremonieel.

Voorafgegaan door de Eerw. Heeren Geestelijken trok men nu processiesgewijze de Kerk binnen. Deze was propvol van geloovigen die daar reeds sinds lang met smart de komst van den nieuwen Bisschop en hun zoo dierbare herder der parochie verbeidden. Tot bij het hoogaltaar genaderd, knielden allen een oogenblik in aanbidding neer voor het Allerheiligste, waarna het "Te Deum" werd aangeheven tot dankzegging voor de gelukkige en voorspoedige reis. Na het einde dezer plechtigheid, werd Mgr. uitgeleide gedaan tot aan de hoofdpoort, waar Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid weer het rijtuig instapte en naar zijn woning werd gebracht. Hier waren de geestelijken inmiddels te zamen gekomen om hun nieuwen Herder te verwelkomen en zijn Vaderlijken zegen te ontvangen.

Met de aankomst van Mgr. Joosten hebben alzoo de Katholieken van Curaçao weer een geestelijken Herder gekregen, die, wij hopen 't, niet te vergeefs zijn vaderlijk woord tot hen zal spreken.

Mogen door zijne vermaningen en opwekkingen de zwakken geholpen, de wankelmoedigen gesterkt en de verdoolden op den rechten weg teruggebracht worden.

Morgen, het hoogfeest van Pinksteren zal Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Mgr. H. A. M. Joosten, ten 9 ure de eerste Pontificale Mis, hier op Curaçao, celebreeren in de St. Anna Kerk te Otrobanda.

HULP UIT DE LOGE.

Crispi is, na de burgemeesters, die zich aan de euveldaad hadden schuldig gemaakt, een adres te onderteekenen ten gunste van de onafhankelijkheid des Pausen, te hebben afgezet, zich met allen ijver gaan wijden aan het totstandbrengen van zijn werk, den duisteren Loge-gebouwen waardig: het nieuwe strafwetboek, dat dergelijke petitiën voortaan moet beletten. Men kent dit hatelijk ontwerp, waarbij tot zelf met levenslangen dwangarbeid wordt bedreigd tegen eenieder, geestelijke of leek, die het zou durven wagen in het vrije Italië zijn voorkeur te kennen te geven aan de onafhankelijkheid van den H. Stoel. Aangezien Crispi begrijpelijkerwijze tegenstand vindt in het verwezenlijken van zulke voorstellen, heeft hij zijne getrouwe hulpbenden opgeroepen: de vrijmetselaars. De Grootmeester-Nacionaal van het G∴ Oosten van Italië heeft al zijne Loges een Teekenpl∴ gezonden, waarbij de wijze wordt voorgeschreven, waarop zij moeten arbeiden. Het petitionnement ten gunste van 's Pausen onafhankelijkheid moet bestreden, verkleind, verhinderd en zoo mogelijk als vernietigd worden. Het zou immers brutaler zijn dan wel wenschelijk is, na eene zoo schitterende volksmanifestatie door de vertegenwoordigers van het *zgn.* volk dwangmaatregelen tegen zulke betoogingen te doen aannemen. Dus eerst tegen het monsterpetitionnement te velde getrokken; dat is het wachtwoord der Loges. Vervolgens zal wel gezorgd worden, dat zulke petities niet meer voorkomen. De circulaire zelf, die door de *Eco del Clero* wordt gepubliceerd, is een stuk, dat zoodanig opnieuw het karakter der Vrijmetselarij kenmerkt, dat wij niet beter kunnen doen, dan zonder op- of aanmerkingen de voornaamste zinsneden van dat schandelijk maçoniek document hier te laten volgen. Het spreekt niet alleen luide genoeg uit zichzelf, het schreeuwt schande over de opstellers.

„De onbeschaamde petitie gaat door de handen van millioenen Italianen, zonder dat zulks volgens de bestaande wetten kan worden verhinderd. Ongetwijfeld zal de petitie in de Kamer, daar de meerderheid der afgevaardigden uit BBr∴ bestaat, met de meeste verachting worden verworpen, maar dan zal nog altijd het schandaal van eene aanneming voor kennisgeving blijven bestaan tegenover hen, die geteekend hebben in het vertrouwen op een erkend recht. Het is dus noodig, dat alle belang en alle waarde worden ontnomen aan de handteekeningen, die zich reeds op het adres bevinden of er alsnog op zullen worden gesteld.

„Om dit dubbele doel te bereiken moeten wij vooreerst de regeering terzijde staan in hare wijze pogingen om de beweging te verstikken, met openbare ambtenaren te waarschuwen, dat zij de afkomst der gezegde handteekeningen nagaan; met het gerucht te verspreiden, dat zij, die het adres onderteekenen, gestreng zullen gestraft worden; met den gendarmes te bevelen, zeer scherpe huiszoekingen te doen en daarbij te verstaan te geven, dat er eene misdaad moet ontdekt worden, ten einde schrik onder de lieden te brengen; met de bladen, die de zaak der vrijheid getrouw zijn, aan te sporen tot het verspreiden van alarmeerende geruchten en het geven van de noodige kleur aan de feiten om in de openbare meening eene der petitie vijandige beweging te brengen; met de invloedrijke personen van alle steden, dorpen en gehuchten uit te noodigen om de inwoners over te halen niet te teekenen en dezen te doen gelooven, dat dit het vaderland ten verderve zal voeren, dat zij zich zelven zullen benadeelen door het bevorderen van een burgeroorlog, dat men den vreemdeling in ons land zal roepen om de macht verder in handen te geven van de priesters, die hunne bezittingen hernemen en ondragelijke belastingen op het volk leggen zullen, die de ellende en de cholera zullen veroorzaken en de inquisitie weder instellen met hare ketenen, hare boeien, hare kerkerholen en hare afschuwelijkheden. Deze middelen zijn voorzeker krachtig genoeg, om de petitie zonder handteekeningen te doen blijven.

„Niettemin moet men met het oog op de bijzondere toestanden van ieder gewest de best geschikte middelen gebruiken. In sommige streken zal men een prachtig effect maken met te zeggen, dat de onderteekenaars gedwongen zullen worden, van domicilie te veranderen; in andere, dat zij hunne burgelijke rechten zullen verliezen en in sommige districten, dat de regeering een flinke gratificatie zal geven aan hen, die niet teekenen.

„Daar, waar reeds geteekend zou zijn, moet uitgeroepen worden, dat de onderteekenaars te dom zijn om te weten, wat zij teekenden, dat zij gedwongen zijn door den pastoor en dat er vrouwen, kleine kinderen en zelfs lieden onder zijn, die lezen noch schrijven kunnen.

„Wij gelooven, dat het in sommige streken teneinde de petitie in minachting te brengen, goed zal zijn een man op te zoeken van eene erkende geëerdheid en vrijzinnigheid, en hem over te halen tot teekenen, om onmiddellijk daarna zijne daad te herroepen en in de bladen te verklaren, dat zijne handteekening onbewust, bij overrompeling of met geweld is gegeven.

„Wanneer op deze wijze de handteekeningen belet of in minachting zijn gebracht, zal de petitie belachelijk zijn gemaakt en nagewezen worden als een werk, bij verrassing verkregen onder de domme en onwetende lieden; het Parlement zal haar verachtelijk kunnen afwijzen, zonder dat iemand de wettelijkheid gewraakt, de grondwet gekwetst, of het recht tot petitie verkracht zal hebben. Derwijze zal gemakkelijk het clericalisme kunnen beschuldigd worden van niet alleen opruiing en onlusten te willen begunstigen, maar ook van het volk te willen misleiden.

„Zoodanig zijn de instructiën der Ven∴ Log∴ aan hare in Italië verspreide BB∴ wegens den door de bijgeloovige demonstratiën van het Jubilé steeds toenemenden invloed van het Pausdom."

Men ziet thans eens te meer, wat de Vrijmetselarij, die alle politiek heet buiten te sluiten en zich neutraal noemt, in het schild voert, en van welke vuige middelen zij gebruik maakt. Wij hebben geen woord aan het document toegevoegd en zullen dit ook niet doen, al was een uitroep van verwondering nauwelijks te weerhouden bij den onzin „dat personen onderteekend hebben, die niet schrijven kunnen."

NIEUWSBERICHTEN.

NEDERLAND.

— De beschrijving van Zr. Ms. toestand, door den Haagschen correspondent der *N. Gron. Ct.* gedaan en door ons in het vorig nummer opgenomen, wordt later in een schrijven uit Den Haag aan het *Zeeuwsch Dgbl.* weinig meer dan een verzinsel genoemd.

De schrijver ontkent niet dat de Koning zich weinig beweegt, maar dit moet worden verklaard uit een aandoening van een der beenen; onwaar is het echter, dat Z. M. zich steeds zwakker en lusteloos zou gevoelen. Integendeel, de Koning is zelfs in de laatste dagen zeer opgewekt en bemoeit zich persoonlijk met enkele veranderingen, die in de meubileering van het paleis worden aangebracht.

Tevens wordt het praatje, dat de Koningin er aan denkt zich naar Arolsen te begeven, een volslagen leugen genoemd.

De gezondheidstoestand van Z. M. is vooruitgaande. De Koning heeft alleen zijn appartementen nog niet verlaten, maar verricht geregeld zijne gewone werkzaamheden, waarmede Z. M. echter eenigszins later op den dag aanvangt dan vroeger. In het plan van Z. M. om in het laatst der vorige of in het begin dezer maand Het Loo te betrekken was tot den 18n. April nog geen verandering gekomen, en zelfs was er sprake, dat Z. M. tegen den zomer ook naar het buitenland zou wenschen te gaan.

— Wie zullen de meerderheid uitmaken in de nieuwe Kamer? Men zou haast zeggen: de liberalen. Ten minste zou het *Vaderl.* moeilijk anders kunnen spreken dan het nu doet, wanneer de liberalen nog steeds de meerderheid hadden. Luister maar:

"Tracht de meerderheid in de schoolquaestie een oplossing aan te bieden, die verzoening kan geven zonder het volksonderwijs schade te doen, dan verzette zich daartegen geen overdreven doctrinarisme van de zijde der liberale partij. Toen wij verleden week het oppervlakkig betoog van den heer Heineken bestreden, heeft het *Dagbl.* ons slecht gelezen, of althans slecht verstaan, als het daarin onverzoenlijkheid met betrekking tot de schoolquaestie zag. Wij hebben slechts willen waarschuwen tegen een oplossing, die zich onder schijn van billijkheid voordoet, maar die de hoofdquaestie voorbijziet. Wij hebben willen doen uitkomen, dat geen verzoening mogelijk is, als de rechten der minderheden worden verkracht of de deugdelijkheid van het onderwijs in de waagschaal gesteld. Dan eerst, maar dan ook zeker, weerklinke een liberaal: *non possumus!*

"En wat de invoerrechten betreft, als de meerderheid zich wil tevreden stellen met een beter stelsel van heffing, dat de bestaande invoerrechten ongedeerd laat, maar ruimer opbrengst verzekert, zal men zich daartegen niet behoeven te verzetten. Wil echter de meerderheid door nieuwe of verhoogde rechten, volgens hare bedriegelijke theorieën, een stelsel huldigen, dat onder den schijn van bescherming van bedreigde belangen, metterdaad naar der liberalen innige overtuiging, de volkswelvaart in den grond boort zonder op den duur eenigen tak van bedrijf te baten, ook dan kan het beslist *non possumus* niet uitblijven."

Een *beslist non possumus* van de liberale minderheid! En de liberalen hebben altijd door hunne daden getoond, dat eene minderheid in de Kamer niets in te brengen heeft.

— De protestantsche *Standaard* betoogt, dat hij Rome evenzeer bestrijdt als de liberalen, maar, alleen met geestelijke wapenen. Hieronder behoort op de eerste plaats het recht. Met geweld, zoo redeneert de *Stand.* verder, haalt ge tegen Rome niets uit. En het blad schrijft de volgende regels, die door de Protestanten vroeger hadden moeten begrepen zijn:

„Vaste stelregel en les der historie is, dat Rome bij niets zoozeer baat vindt, als bij anti-papistische felheid.

„Wat hebben de plakkaten der 17e en 18e eeuw anders uitgewerkt, dan dat de Roomsche bevolking in ons land, met een machtiger cement dan ergens elders saamgevoegd, steeds wies in macht?

„Wat heeft de poging van koning Willem I met zijn *collegium philosophicum* anders uitgewerkt, dan dat Rome in België en beneden Moerdijk oppermachtig wierd?

„Wat heeft de April-beweging van 1853 tegen de invoering der Bisdommen anders uitgewerkt dan dat we ons in holle klanken verloren en met eigen truffel aan Rome's muur bouwden?

„Wat heeft heel de anti-papistische literatuur, wat hebben de anti-papistische clubs van *Unitas*, *Phylacterion* en wat niet al

wat hebben ze anders uitgewerkt, dan dat onze eigen machteloosheheid er door op de kaak is gesteld?

„En *last not least*, wat heeft vorst Bismarck, Europa's grootste staatsman, met zijn anti-papistische felheid in de Meiwetten anders uitgewerkt dan dat hij aan Rome den grootst denkbaren triomf bezorgde, door voor den Paus zelfs een Bismarck te doen zwichten?

„Al deze anti-papistische felheid sterkt Rome en verteert de Protestantsche kracht in doelloozen strijd."

Hoe moeten de Protestanten dan Rome overwinnen? Het antwoord luidt: door „een wederoprichting van uw eigen kerk en een wederopbloeiing van de macht van Gods Woord." De *Standaard* wacht het Romanisme achter de borstwering van „ons Calvinisme".

Uit dit artikel blijkt, dat opnieuw een groote waarheid aan het oog van dr. Kuyper verschenen is, nl. de nutteloosheid van eene vervolging der Kerk van Rome; waneer zal hij ook eens inzien, dat zijn Calvinisme evenmin ietst tegen de Roomsche Kerk vermag? Deze staat nu eenmaal op één rots, en aardsche noch helsche machten kunnen haar doen wankelen.

BUITENLAND.

ITALIË. — Het te Rome verschijnend vrijmetselaarsblad *Rivista della Massoneria* maakt een circulaire bekend van den „grootmachtigen grootmeester" Adriano Lemmi en gericht aan alle Italiaansche Loges, waarin dezen wordt aangezegd, dat zij vijf permanente commissies hebben te benoemen: 1°. ter controleering der liefdadigheidsinrichtingen; 2°. voor de provinciale en stedelijke verkiezingen; 3°. ter controleering van het gedrag der burgemeesters; 4°. ter onderzoeking van den toestand en den geest der lagere scholen; 5°. voor de bijzondere toestanden der enkele districten.

Deze vijf commissies moeten (natuurlijk zonder inbreuk te maken op de persoonlijke vrijheid!) „het oog, de geest, het hart en de arm der vrijmetselarij zijn, welke uit haar tempel te voorschijn trede en in de profane wereld zie, studeere, hoore en werke."

Dit laatste is tamelijk vreemd. Tot nu toe moest den oningewijden in de tempels der vrijmetselarij de blinddoek van de oogen genomen worden, opdat zij *het licht* konden zien, en, thans gaat de vrijmetselarij licht zoeken in de profane wereld.

— Onder dagteekening van den 1n Paaschdag, heeft Z. H. de Paus eene encykliek uitgevaardigd, waarbij Z. H. het voornemen te kennen geeft, op den laatsten Zondag van September van dit jaar eene plechtige Requeim-Mis op te dragen voor de geloovige zielen in het vagevuur. De H. Vader verlangt, dat de Patriarchen, Aartsbisschoppen, Bisschoppen en andere Prelaten, welke aan het hoofd van een diocees staan, op dienzelfden dag in hunne hoofdkerken insgelijks eene plechtige H. Mis voor de overledenen zullen opdragen (eoque ritu qui in missali assignatur in commemoratione omnium fidelium defunctorum). De H. Vader geeft den wensch te kennen, dat dit tevens in alle parochiale en kollegiale kerken zal geschieden, en wekt de geloovigen op tot deelneming aan die heilige offerande, inzonderheid door het ontvangen van de HH. Sacramenten. Terwijl de Paus vollen aflaat verleent, toepasselijk alleen op de geloovige zielen, aan ieder geloovige, welke op dien dag tot de H. Tafel nadert, verkrijgen de Priesters, welke, volgens de bedoeling des H. Vaders, op dien dag de H. Offerande opdragen, voor hunne H. Mis het voorrecht van een altare privilegiatum. Z. H. de Paus wil aldus de lijdende Kerk deelachtig maken aan de weldaden van het jubilé-jaar.

— Den 4n. dezer maand had eene gasontploffing plaats in een tunnel dicht bij Messina. Zes werklieden werden dadelijk gedood en een groot aantal waren verwond. De uitgangen werden door de brokken van de tunnel gesloten doch dank de bijtijds aangebrachte hulp werden er 344 personen uitgehaald, menigeen echter was de dood nabij.

DUITSCHLAND. — In een gezelschap van Duitsche Doctoren moet dr. Mackenzie verklaard hebben: „Ik zeg wel niet, dat de keizer volkomen zal genezen worden, maar de kwaal is beduidend beter geworden; in ieder geval zult gij den Keizer thans dikwijls te Berlijn zien; hij verlangt zeer naar Berlijn."

— Een correspondent van het *Journal des Débats* verzekert, dat de verhouding tusschen kroonprins Wilhelm en zijn vader zeer gespannen is; het zijn niet alleen politieke vraagstukken, waarover zij verdeeld zijn, maar tusschen hen bestaan ook verschillen betrekkelijk de militaire organisatie. Zoo zou de Keizer zooveel mogelijk het garde-corps met het overige leger willen vereenigen, terwijl de kroonprins het noodzakelijk beschouwt, de voorrechten van dat corps te handhaven en te vermeerderen.

Tusschen den kroonprins en den Rijkskanselier bestaan daarentegen de beste betrekkingen. Men begrijpt, hoe pijnlijk deze familie-oneenigheden met het oog op den gezondheidstoestand des Keizers zijn.

— Bij het Duitsche Heerenhuis is een wetsontwerp ingekomen, aangaande het verleenen van corporatie-rechten aan onderscheidene vestigingen van vrouwelijke Katholieke orden.

Door het verleenen van corporatie-rechten krijgen deze vestigingen de hun toebehoord hebbende goederen terug.

— Den 4n. dezer maand gevoelde Keizer Friedrich zich zoo wel dat hij in gezelschap van de Keizerin, den Kroonprins en diens echtgenoote en met den Keizerlijken Prins kon dineeren De koorts was volkomen verdwenen en de doctoren waren zoo voldaan over den vooruitgang van Keizers toestand, dat zij besloten hebben het doen verschijnen van dagelijksche bulletins over zijn ziekte, te staken.

Volgens berichten van den 11en dezer, zou Keizer Frederik weer aan koorst lijdende zijn. Ook had zich een nieuw gezwel in de keel vertoond.

— De werkzaamheid der uitgewekene leiders der Duitsche Socialisten te Zurich in Zwitserland, werd in de laatste dagen over het geheele Keizerrijk gevoeld, bijzonderlijk te Berlijn.

Duizenden en duizenden oproerige circulaires en revolutionnaire geschriften werden door de socialistische pers in de voorstad, Hottinger-Zurich, uitgestrooid. Te Berlijn werden vijftig duizend vlugschriften in omloop gebracht, bevattende een beknopt overzicht van de "tusschenkomende regeering" van "Unser Fritz", gevolgd door een heftigen aanval tegen den tegenwoordigen Kroonprins Wilhelm.

De politie en de speciale gerechtsdienaren van de Duitsche hoofdsteden hebben strenge orders gekregen om ieder verdachte persoon onder geheime bewaking te houden. Als de Kroonprins het paleis verlaat, moet hij vergezeld gaan van gewapende gerechtsdienaren.

Ofschoon die geschriften van uit Zurich gedagteekend zijn, is men van meening dat zij te Berlijn gedrukt zijn door een Socialist, Karklinnis, die in hechtenis genomen is.

ENGELAND.—De Romeinsche correspondent van de *Daily News* meldt aan zijn blad, dat hij volkomen gemachtigd is om het bericht te logenstraffen dat de aartsbisschop van Dublin, Mgr. Walsch, voor zijn zetel bedankt heeft.

— De Anglikaansche predikant Lucas Rivington, vroeger dominé te Oxford, onlangs als zoodanig werkzaam in Engelsch-Indië, standplaats Bombay, is dezer dagen te Rome, tot de Kath. Kerk bekeerd. Hij heeft het voornemen, zich tot den Priesterlijken staat voor te bereiden.

FRANKRIJK.—Te Parijs is een internationaal wetenschappelijk Katholiek congres geopend. Het algemeen bureau en de afdeelingsbureaux werden samengesteld als volgt. Tot president van het algemeen bureau werd benoemd Z. D. H. Mgr. Perrand, bisschop van Autun, lid der Fransche academie, en tot vice-presidenten de heeren J. W. Brouwers, pastoor te Bovenkerk, redacteur van de *Wetensch. Nederlander*, admiraal Jonquière van de academie van wetensch.; Rafael Rodriguez de Cepeda, prof. aan de universiteit van Valencia, baron Kervijn de Lettenhove, lid der Kamer van België, markies de Vadaillac, correspondent van de Academie van Wetenschappen en pater Perry, directeur van het Koninkl. Observatorium van Stonghurst (Engeland); tot secretaris-generaal Mgr. d' Hulst, rector van het Katholiek Instituut van Parijs; tot secretarissen: graaf Raymond de Kergorlay, gezantschap-secretaris, graaf E. de Chabannes en Lemariguier, advocaat.

Er zijn zes secties: die van natuurlijke wetenschappen, van geschiedenis, van godsdienstige wetenschappen, van juridische wetenschappen, van antropologie en van philosophie.

Onder presidentschap van Mgr. d' Hulst is een feestmaal gehouden, waar o. a. de volgende toasten werden uitgebracht:

Door den voorzitter op den Paus, van wien het congres uitgaat door zijn doel, zijne leden en zijn succes.

Door baron Kervyn de Lettenhove op Frankrijk, dat het door God in de toekomst zegepralen mogen geschonken worden even schitterend als de roem van zijn verleden.

Door den heer abbé Brouwers, directeur van de *Amstelbode* en de *Wetensch. Nederlander*, zegt de *Univers*, werd een toast op de rechtvaardigheid uitgebracht. Met de gespierde en schilderachtige welsprekendheid, die hem kenmerkt, sprak de moedige Nederlandsche redenaar over de rechten van God, van de Kerk en van Frankrijk, de oudste dochter der Kerk, voor welker zegepraal hij gaarne zijn leven zou geven. Bij de herinnering, dat Grotius, verbannen uit de Bataafsche republiek een schuilplaats bij den Franschen Koning vond, zond hij een groet tot de roemruchte bannelingen, die, door de Fransche republiek verjaagd, een schuilplaats hebben gevonden in het koninkrijk Nederland.

— Nooit waren de kerken te Parijs, zoo druk bezocht als dit jaar in de Goede Week. Na de retraite voor mannen, door pater Monsabré in de O. L. V. Kerk gehouden, naderden 3000 personen tot de H. Tafel. De kostbare relikwiën der Passie werden uit hunne kristallen kassen genomen en door de Kanunniken in processie rond gedragen; de Doornenkroon, omsmeed met een gouden koningskroon van lelie-bloemen, en door gouden engelen op de handen gedragen, zoomede een deel van het H. Kruis en een der Nagelen van het Kruis. Op Witten Donderdag en op Goeden Vrijdag waren, ondanks den hevigen stortregen, de kerken zoo gevuld, dat het dikwerf moeite kostte, om binnen te komen.

— Eene Protestantsche dame, mevrouw André, geboren Nellie Jacquemart (een naam, die in de kunstwereld vermaardheid verwierf; want zij is eene bekwame portretschilderes) heeft dezer dagen een schitterend voorbeeld van weldadigheid gegeven, door al hare juweelen weg te schenken ten bate van onderscheidene liefdadige gestichten voor verwaarloosde kinderen en behoeftige oude vrouwen. Boucheron, de juwelier der galerij van het Palais Royal, heeft voor de juweelen, in massa, f 360,000 geboden.

RUSLAND. — De voor geval van oorlog in militairen dienst geëngageerde burgerlijke geneesheeren te Warschau, ontvingen bericht, dat hun engagement heeft opgehouden, wijl men voorloopig hun diensten niet behoeft.

Dit wordt algemeen als een den vrede gunstig verschijnsel beschouwd.

OOSTENRIJK. — Het aantal zelfmoorden neemt in Weenen verbazend toe. In het eerste kwartaal van het vorige jaar benamen zich 67 mannen en 13 vrouwen het leven. In de eerste drie maanden van dit jaar steeg dit getal van 67 op 78 mannen en van 13 op 21 vrouwen.

— Eene heugelijke bekeering van bijna een geheel dorp wordt uit de Bukowina (Czernowitz), in Galicië, gemeld: Een 500tal Rutheensche boeren hebben zich van de Schismatieke popen afgewend en zijn plechtig opgenomen in de eenheid der Roomsche Kerk. Deze bekeering in massa had plaats in het dorp Raranceze.

CHINA. — Volgens de *Chinese Times* heeft China tegenwoordig een bevolking van 330 millioen inwoners. In 1849 was de bevolking 412 millioen, maar sinds dien tijd is zij door herhaalde overstroomingen, hongersnood en vooral door den Taiping-opstand, welke een ontzettend aantal menschenlevens kostte, aanmerkelijk verminderd.

— Het „Hemelsche Rijk" mag in den laatsten tijd wel ongelukkig genoemd worden. Een nieuwe overstrooming had er plaats, waarbij 3000 menschen omgekomen zijn.

NOTICIA.

Jegada di Mgr. Joosten.

Por fin Curaçao tin fortuna atrobe di tin su Cabes spiritual, su Obispoe. Dia Razon pasá mainta Su Ilma. Mgr. H. A. M. JOOSTEN a jega bon i salú meimei di su jioenan, koe tabata speré coe ansia.

Foi mainta tempran koe vapor *Oranje Nassau* tabata senjalá, miles di hende di toer parti di stad tabata jena poco-poco n'e dos bandanan di nos haf; un partida, sin duda, solamente pa curiosidad, ma major parti, sigur tambe, pa haci homenage n'e Príncipe di Iglesia i ricibi su promé bendicion.

Pa disposicion di nos Excelentísimo Senjor Gobernador vapor *Panamá* tabata poné na disposicion di nos Clero pa bai baha Mgr. Joosten. Asina a sosode; i nos ta menciona e circuastancia-ai particularmente, como un manifestacion di gratitud di pueblo catolica di Curaçao na Senjor Gobernador pa e prueba koe el a duna di distincion na nos Obispoe.

Na momentoe koe Mgr. Joosten a pone pia na tera henter pueblo a cumindé coe gritoe di "¡ Biba nos Obispoe nobo!" — Siguí pa henter pueblo Su Ilustrisima a bai na Misa di Santa Ana, na oenda é tabata ricibí coe solemnidad eclesiásticonan di circunstancia i un solemne *Te Deum* tabata cantá pa gradici Dios pa e fortuna koe El a duna nos Vicariato di tin atrobe su Hefe, un succesor asina digno di nos malogrado i inolvidable Mgr. Reijnen. Despues di *Te Deum*, Mgr. a duna su bendicion apostólica na pueblo. Ora ceremonia eclesiásticonan a caba Mgr. a bai inmediatemente na su cas. Aki atrobe gritoe di „¡ Biba nos Obispoe nobo!" tabata repetí mas di un be, te ora Su Ilma. a presenté den balcon di su habitacion i bolbe duna bendicion na pueblo.

¡ Biba nos Obispoe nobo! ta esclamacion coe cual Mgr. Joosten tabata ricibí riba suela di Curaçao. Koe e mes exclamacion sea repetí toer dia den oracion di cristiannan. Nada nos tin di papia di Mgr. Joosten, koe no ta conocí caba pa toer jioe di Curaçao, koe te awe, despues di cuater anja di ausencia, no a lubida virtud i cualidad sublimenan, di cual Pader Vicario Joosten a duna testimonio den e mas o menos sjete anjanan, koe el a biba aki caba meimei di nos, ganando amor i respeto di cuantoe hende tabatin fortuna di conocé. Razon pueblo di Curaçao tin anto di exclama "¡ Biba nos Obispoe nobo!" i di repetí toer dia e mes súplica na Dios, pa bienestar spiritual i temporal di nos Vicariato, pa adelanto di henter Colonia Curaçao.

Huntoe coe Mgr. Joosten a bini tambe: Mgr. B. Th. J. Frederiks, Camarero di S. S. i Pastoor di Santa Ana, tres Frater pa school ca-

tolicanan di mucha homber i seis Hermana di Caridad pa school catolicanan di mucha mohé. Coe hustoe motiboe pueblo di Curaçao a duna un *bon-bini* di coerazon nesainan tambe. Na Mgr. Frederiks, como misionario di mas bieuw den nos Vicariato, respetá i altamente considerá pa su talento i tambe generalmente stimá pa su finura, su amabilidad i su coerazon caritativo. Na e Frater i Hermananan pa nan heroismo di abandona toer cos di mas grandi pa hende di mundoe i bin sacrifica nan existencia den nos colonia, ilustrando sinti i educando coerazon di nos jioenan, i traha di un manera poderosa na adelanto material i moral di nos sociedad.

Misa Pontifical.

Majan, promé dia di e fiesta grandi di Pentecostes, Su Ilustrisima Mgr. Joosten lo celebra su promé Sacrificio Pontifical den nos Vicariato i duna pueblo bendicion Papal. E solemnidadnan-ai lo sosode pa 9 ora di mainta den Misa di Santa Ana na Otrobanda.

Fiesta di Emancipacion.

Nos no a ekivoca nos ora nos a bisa siman pasá, koe jioenan di Curaçao na foi-tera lo contribui ricamente pa celebracion di e fiesta projectá pa dia 1°. di Juli.

Segun noticia ricibí pa Directiva di *Fiesta Willem III* tin reuní caba na Puerto-Cabello *f* 200.— i na Coro tambe *f* 200.

Tambe religiosamente e dia digno di conmemoracion lo ta celebrá luhosamente. Un comision di Directiva koe a bai cerca Mgr. Joosten a haja promesa di Su Ilma. koe Dia Domingo 1°. di Juli lo tin Misa Pontifical coe *Te Deum* na accion di gracias i pa implora bendicion di cieloe riba nos magnánimo i bon Rei WILLEM III.

Progreso di Catolicismo.

Den reinonan di Escandinavia, koe despues di Reforma a keda casi completamente cerá for di influencia di Catolicismo, a cuminsa revela un movimiento serio, koe ta promete fruta di mas bunita pa Catolicismo den porvenir. Esai ta sosode awor koe den e Estadonan-ai tin libertad di religion i koe ja preocupacion casi invensiblenan ta desaparece.

Poco tempoe pasá Rei di Noruega a ricibí Vicario Apostólico nobo di e lugá-ai coe muchoe distinccion.

Noticia for di Kopenhagen na *Vaterland*, un courant di Viena (Austria) ta afirma koe na Dinamarca tambe, grácias na celo di pader Hesuitanan, koe tin un mision aja, Catolicismo ta haci progreso grandi, i koe hopi combersion i di importancia a sosode caba.

Bao di hendenan di distinccion koe a conberti, *Vaterland* ta menta Conde Von Moltke-Huitfeldt, ministro plenipotenciario di Dinamarca na Paris, i un senjora masjá distinguí na Corte Danes. Ma combersion di mas importante ta di preboste di capitnlo di Catedral Luterano na Kopenhagen. E preboste-ai, koe despues di obispoe Luterano di Kopenhagen ta ministro protestant di mas haltoe dignidad eclesiástica den Dinamarca a renuncia su error públicamente riba dia di Resurreccion, pa el a worde ricibí den skotji di Iglesia Católica. Binti-cincoe anja largoe el a ocupa e puesto elevá den Iglesia Luterana i é ta autor di diferente obra riba teologia.

Na Galicia tabatin un combersion grandi. Den un pueblo, jamá Rancze, 500 hende a renuncia huntoe e cisma na cual nan tabata pertenece i nan tabata tumá solemnemente den unidad di Iglesia Romana.

Otro combersion di importancia ta é di un predicadó Anglicano, Lucas Rivington, koe promé tabata domi na Oxford i koe te poco tempoe pasá tabata traha como misionario protestant den India Ingles. Den luna pasá el a bira Catolica na Roma. E tin intencion di preparé pa bira pader.
